

To mothersbird συναντά τον συγγραφέα Γιώργο Λεμπέση

Η δημιουργία του 1ου παιδικού φεστιβάλ στην Ελλάδα «**Town For Kids**», ήταν η αφορμή για να ξεκινήσει το ταξίδι του ως συγγραφέας παιδικών βιβλίων. Από εκείνη τη στιγμή, η λογοτεχνική του πλευρά βγήκε στο φως και άρχισε να ανθίζει. Εμείς τον συναντήσαμε με αφορμή την έκδοση του νέου του βιβλίου, **Το χρυσό μολύβι** που κυκλοφορεί από τις εκδόσεις **Ψυχογιός!**

Πως προέκυψε Το Χρυσό Μολύβι;

Το Χρυσό Μολύβι είναι μέχρι στιγμής το πιο ιδιαίτερο και δυνατό βιβλίο που έχω γράψει. Η αφορμή δόθηκε από το **make a wish** Ελλάδος, που μου πρότεινε να τους γράψω ένα παραμύθι. Φυσικά, γνωρίζοντας το έργο τους δέχτηκα και με χαρά έδωσα όλα τα έσοδα μου σε αυτό. Πέρασα κάμποσο καιρό γνωρίζοντας τη δουλειά τους και σαφώς κάνοντας φανταστικές γνωριμίες με φανταστικά παιδιά! Εκεί ήταν και η Νεκταρία, ένα κορίτσι με κάπως πιο αδύναμη καρδιά, που κάθε μέρα χαμογελούσε



στη ζωή. Αμέσως κατάλαβα πως αυτή θα είναι η πρωταγωνίστρια του βιβλίου κι έτσι άρχισαν όλα. Μπήκε η νεράιδα **Αλθέη** και ο **Γκλον Παπγιόν**, ζωντανεύοντας την απίστευτη ιστορία που ξεδιπλώθηκε μέσα σ ένα δωμάτιο νοσοκομείου, καβάλα σε ένα χρυσό μολύβι. Είμαι περήφανος για αυτή τη συνεργασία και νιώθω ευγνωμοσύνη που μου δόθηκε η ευκαιρία να βοηθήσω με τον τρόπο μου τα παιδιά. Μια φράση που μου είπαν οι νεράιδες του **make a wish** με έκανε να πιστέψω ακόμα πιο πολύ στο έργο τους. Μου είπαν πως ένα παιδί τους είχε πει μετά την πραγματοποίησή της ευχής του, πως αφού έγινε πραγματικότητα το όνειρο του, τότε μπορεί να καταφέρει να νικήσει την ασθένεια του. Από αυτό το παιδί βρήκα τη δύναμη, και έγραψα αυτό το **Χρυσό Μολύβι**

Είναι τα παιδιά, πράγματι, τόσο δυνατά;

Τα παιδιά πρέπει να σηκωθούν στα πόδια τους, να μάθουν τόσα πολλά, να αντέξουν τους πρώτους αποχωρισμούς, να μπουν σε ένα σύνολο μετά την μητρική αγκαλιά, να ζήσουν το αντίο την πρώτη μέρα στον παιδικό σταθμό, να κοιμηθούν για πρώτη φορά μόνα τους, να αντέξουν τους πρώτους πόνους και πόσες ακόμα γρατσουνιές στην κατάλευκη ζωή τους. Αλίμονο, αν δεν είναι δυνατά.

Τι απαντάτε σε όσους υποστηρίζουν πως το να σκαρφιστεί κάποιος μια παιδική ιστορία, ένα παραμύθι είναι σχετικά εύκολο;

Να μην διανοηθούν ποτέ να γράψουν κάτι για τα παιδιά. Η αφέλεια τους αυτή, στο συγκεκριμένο κοινό, είναι τουλάχιστον επικίνδυνη.

Ποια χαρακτηριστικά έχει ένα καλό παιδικό βιβλίο;

Ειλικρίνεια, σεβασμό, φαντασία, ευγένεια, χιούμορ, ουσία, πολλά επίπεδα ανάγνωσης, θεατρικότητα, αλήθεια.

Ποια η θέση του παιδικού βιβλίου στην Ελλάδα του σήμερα;

Εκεί που είναι η θέση όλων όσων αξίζουν και θέλουν κόπο για να κατακτηθούν. Δυστυχώς, στο σκοτεινό βυθό. Είναι λυπηρό ότι βάση στατιστικών το παιδικό βιβλίο αλλά και το βιβλίο γενικά στην Ελλάδα είναι τόσο χαμηλά, και αυτό φαίνεται στις επιλογές μας και στην εξέλιξή μας. Λένε πως αν μια χώρα χάσει τους παραμυθάδες της, θα έχει χάσει εντελώς το παρελθόν και το μέλλον της. Ίσως γιατί όσοι διαβάζουν παραμύθια, στη συνέχεια θα διαβάζουν καλή λογοτεχνία, θα ξέρουν ιστορία, να έχουν ευγένεια, ήθος, σεβασμό και θα κρίνουν καλύτερα όλες τις προσλαμβάνουσες και τις τάσεις.

Τι συμβουλεύετε όσους επιθυμούν να ασχοληθούν με τη συγγραφή αλλά κάθε που παν να γράψουν την πρώτη λέξη λογοκρίνονται και σαμποτάρουν τον εαυτό τους;

Να τα βρουν με τον εαυτό τους. Οι άλλοι ας κάνουν το ίδιο πριν λογοκρίνουν. Να γράψουν με σεβασμό κι αλήθεια.

Η δική σας ευχή...

Εύχομαι να έρθει μια μέρα, που οι άνθρωποι θα μπορούν να ξεχωρίσουν τα σκάρτα και τα ψεύτικα απ τα αληθινά και τα πραγματικά καλά. Να έρθει μαζί κι αυτή η στιγμή, που όλοι οι άνθρωποι θα έχουν ελευθερία, φαγητό, σοφία και ευγένεια και δε θα χρειάζονται ημίμετρων και λίγους για να ακολουθούν.

